



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 358

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 aprilie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 855 din 14 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 680 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 55 din 16 februarie 2022 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, precum și a dispozițiilor art. I pct. 1 fraza a doua, ale art. II pct. 1, ale art. IV pct. 1 fraza a treia și ale art. IV pct. 2 fraza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal.....	4–25
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
476. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației	26–27
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
707. — Ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului pentru aprobarea Normelor metodologice proprii privind recuperarea ajutorului <i>de minimis</i> din domeniul programelor de promovare a exportului la nivelul Ministerului Antreprenoriatului și Turismului	28–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 855**

din 14 decembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 680 alin. (2)
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 680 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marinică Georgescu și Niculina Georgescu în Dosarul nr. 11.397/225/2018 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.562D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției au depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că procedura autorizării pătrunderii în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, la cererea creditorului sau a executorului judecătoresc, este o procedură ce reclamă celeritate, iar lipsa unui control judecătoresc nu poate conduce la încălcarea dispozițiilor constituționale invocate, dat fiind faptul că împotriva procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc cu această ocazie se poate face contestație la executare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 19 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 11.397/225/2018, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 680 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Marinică Georgescu și Niculina Georgescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații de executare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile legale criticate sunt folosite de către executorii

judecătorești care apelează la instanță pentru a obține o încheiere ce se emite cu ușurință, fără cale de atac și fără citarea părților. Astfel, în camera de consiliu se dispune printr-un act ce nu este supus controlului judiciar al vreunei instanțe, încălcându-se astfel dispozițiile constituționale menționate.

7. **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că procedura autorizării pătrunderii în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane reprezintă o operațiune necesară în cursul executării silite ce poartă asupra unui imobil, în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească. Faptul că în acest caz nu este prevăzut un dublu grad de jurisdicție nu contravine dispozițiilor constituționale indicate de contestatari, persoanele ce se consideră vătămate prin modalitatea de desfășurare a procedurii de evacuare din imobil putând formula contestație la executare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 680 — *Accesul la bunurile debitorului* alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căror: „(2) În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești, la cererea creditorului sau a executorului judecătoresc, depusă odată cu cererea de încuviințare a executării silite ori pe cale separată, instanța competentă va autoriza intrarea în locurile menționate la alin. (1). Instanța se pronunță, de urgență, în camera de consiliu, cu citarea terțului care deține bunul, prin încheiere executorie care nu este supusă niciunei căi de atac.” Prevederile legale criticate fac trimitere la dispozițiile art. 680 alin. (1) din același act normativ, potrivit căror: „(1) În vederea executării unei hotărâri

judecătorești, executorul judecătoresc poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, cu concursul forței publice.”

12. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 680 din Codul de procedură civilă consacră dreptul executorului judecătoresc de a pătrunde în locurile unde se află bunurile debitorului, în vederea executării unei hotărâri judecătorești sau a altui titlu executoriu. Potrivit prevederilor art. 680 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vederea executării unei hotărâri judecătorești, executorul judecătoresc poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, cu concursul forței publice, dispoziție procedurală ce conduce la realizarea executării silită. În temeiul prevederilor art. 680 alin. (2) din același cod, în cazul altor titluri executorii, pătrunderea executorului judecătoresc în locurile unde se află bunurile debitorului poate fi autorizată numai de instanța de executare, la cererea creditorului sau a executorului judecătoresc, anterior efectuării actelor de executare silită, sub sancțiunea nulității actelor de executare silită, ce poate fi invocată de partea interesată pe calea procedurală a contestației la executare [art. 712 alin. (1) din Codul de procedură civilă]. Instanța se pronunță de urgență asupra cererii, în camera de consiliu, cu citarea terțului care deține bunul, printr-o încheiere executorie, care nu este supusă niciunei căi de atac. Așadar, Curtea reține că textul criticat asigură celeritatea judecării cererii de obținere a autorizației judecătorești de pătrundere în locurile unde se află bunuri aparținând debitorului executat silit, astfel încât acesta din urmă să nu fie prejudiciat printr-o eventuală exercitare abuzivă a drepturilor ce decurg din titlul executoriu împotriva sa.

14. Dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură edictate de legiuitor în temeiul mandatului său constituțional

conferit de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală. Accesul liber la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale, pentru situații deosebite, și implică existența unor proceduri unice pentru situații deosebite, așa cum este și cea a accesului la bunurile debitorului, în cadrul procedurii executării silită.

15. Mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, legiuitorul având legitimarea constituțională de a stabili, prin lege, procedura de judecată. Totodată, art. 129 din Constituție prevede posibilitatea exercitării căilor de atac în condițiile legii, ceea ce nu implică obligativitatea stabilirii unor căi de atac împotriva tuturor actelor îndeplinite de judecător în cursul procesului, ci libera exercitare de către părțile interesate și Ministerul Public a căilor de atac prevăzute de lege (a se vedea în acest sens Decizia nr. 410 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 15 septembrie 2016, paragraful 27).

16. Totodată, Curtea mai reține că legiuitorul are obligația pozitivă de a crea cadrul legislativ necesar executării rapide a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii, în vederea restabilirii stării de legalitate, a asigurării în egală măsură a drepturilor creditorilor și a debitorilor, precum și a securității circuitului civil.

17. În aceste condiții, Curtea reține că susținerile autorilor excepției privind încălcarea dispozițiilor 21 din Constituție nu sunt întemeiate, dat fiind faptul că persoanele ce se consideră vătămate prin modalitatea de desfășurare a procedurii de intrare în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri, în vederea accesului la bunurile debitorului, pot formula contestație la executare.

18. În ceea ce privește dispozițiile art. 20 din Constituție, Curtea reține că acestea nu sunt incidente în cauză, dat fiind faptul că autorii excepției nu au indicat niciun tratat internațional în materia drepturilor omului pretins a fi încălcat prin dispozițiile legale criticate.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marinică Georgescu și Niculina Georgescu în Dosarul nr. 11.397/225/2018 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și constată că dispozițiile art. 680 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 55

din 16 februarie 2022

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, precum și a dispozițiilor art. I pct. 1 fraza a doua, ale art. II pct. 1, ale art. IV pct. 1 fraza a treia și ale art. IV pct. 2 fraza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal.

2. Cu **Adresa nr. 23.426 din 19 noiembrie 2021, Avocatul Poporului** a sesizat Curtea Constituțională cu obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 9.231 din 19 noiembrie 2021 și constituie obiectul Dosarului nr. 3.504A/2021.

3. În **motivarea obiecției de neconstituționalitate**, Avocatul Poporului își structurează critica de neconstituționalitate pe două paliere. În primul rând, sunt formulate critici de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016, iar, în al doilea rând, sunt aduse critici ce se circumscriu neconstituționalității intrinseci a actului normativ anterior menționat.

4. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016, Avocatul Poporului arată că, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii, astfel că, în situația în care instanța de control constituțional a constatat neconstituționalitatea unei anumite soluții legislative, nu este permis ca aceasta să devină parte a dreptului pozitiv prin intermediul unui alt act normativ.

5. Analizând soluția legislativă cuprinsă în art. IV pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016, care conferă ofițerilor de informații dreptul de a efectua acte de urmărire penală, din dispoziția procurorului, aceștia putând fi desemnați organe de cercetare penală specială, apreciază că a fost transpusă în dreptul pozitiv o normă care conservă viciul de neconstituționalitate reținut în considerentele Deciziei Curții

Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, prin care aceasta a declarat neconstituțională o dispoziție legală tocmai pentru că permitea serviciilor de informații, care nu sunt organe judiciare, să efectueze acte de urmărire penală.

6. Susține că, în accepțiunea Codului de procedură penală, organele judiciare sunt strict și limitativ prevăzute de art. 30, organele de cercetare penală specială ale Serviciului Român de Informații (denumit în continuare S.R.I.) constituind o categorie distinctă ce nu realizează activitate judiciară, astfel încât acestea nu pot fi considerate organe judiciare. Cu toate acestea, legiuitorul a prevăzut că organele S.R.I. pot dobândi calitatea de organe de cercetare penală speciale în ceea ce privește punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din partea specială a Codului penal și infracțiunilor de terorism.

7. Mai mult, dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 nu respectă exigențele cuprinse în Recomandarea nr. 1.402/1999 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind controlul serviciilor de securitate internă în statele membre ale Consiliului Europei, care a trasat o serie de linii directoare ce trebuie avute în vedere în legislația referitoare la implicarea serviciilor secrete în activitatea operațională. Astfel, la lit. B pct. 3 din aceste linii directoare se reține că „Serviciile de securitate internă nu ar trebui să fie autorizate să îndeplinească sarcini de aplicare a legii, cum ar fi anchete penale, arestări sau detenție. Datorită riscului ridicat de abuz al acestor puteri și pentru a evita duplicarea activităților clasice de poliție, astfel de competențe ar trebui să aparțină în mod exclusiv altor organe de executare a legii.”

8. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 134 alin. (4) din Constituție, plecând de la jurisprudența Curții Constituționale în materie, Avocatul Poporului arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 modifică Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instituind competențe în sarcina Înaltei Curți de Casație și Justiție (denumită în continuare Î.C.C.J.). Așa fiind, inițiatorii legii aveau obligația solicitării avizului Consiliului Superior al Magistraturii (denumit în continuare C.S.M.). Ca urmare, absența solicitării avizului C.S.M. este de natură să susțină neconstituționalitatea extrinsecă a actului normativ, în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) și (5), coroborate cu cele ale art. 134 alin. (4) din Constituție.

9. Cu privire la criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din

25 noiembrie 2008, Avocatul Poporului apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 antrenează consecințe negative în planul garantării dreptului la viață intimă, familială și privată, consacrat de art. 26 din Legea fundamentală.

10. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Avocatul Poporului susține că dispozițiile art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 nu îndeplinesc criteriile de claritate și previzibilitate, prin raportare la prevederile art. IV pct. 2 din același act normativ, prin care a fost modificat art. 13 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații. Arată că dispozițiile art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 nu reglementează în mod clar și previzibil care sunt efectiv organele de cercetare penală care pot efectua supravegherea tehnică dispusă de procuror raportat la prevederile art. 13 din Legea nr. 14/1992, care menționează că ofițerii de informații pot efectua supravegherea tehnică dispusă de procuror, deși aceștia nu pot efectua acte de cercetare penală, nefiind organe de cercetare penală. În plus, această reglementare apare ca fiind necorelată și raportat la prevederile art. 30 din Codul de procedură penală, care prevede că „Organele specializate ale statului care realizează activitatea judiciară sunt: a) organele de cercetare penală; [...]”. Apreciază că nu sunt respectate standardele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii penale, încălcându-se principiul legalității procesului penal, reglementat la art. 2 din Codul de procedură penală, și, prin urmare, dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

11. În continuare, analizând prevederile art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 și pe cele ale art. IV pct. 2 din același act normativ, Avocatul Poporului apreciază că există un paralelism legislativ în privința reglementării organelor de cercetare penală, care pot efectua supravegherea tehnică sub îndrumarea procurorului, potrivit textelor de lege indicate mai sus. Arată că, în temeiul art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016, procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției.

12. Însă, pe de altă parte, potrivit art. 13 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, modificat prin art. IV pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016, organele S.R.I. nu pot efectua acte de cercetare penală, nu pot lua măsura reținerii sau arestării preventive și nici nu pot dispune de spații proprii de arest. Prin excepție, organele S.R.I. pot fi desemnate organe de cercetare penală speciale conform art. 55 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, conform prevederilor art. 57 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală.

13. Cu alte cuvinte, dacă S.R.I. nu poate efectua acte de cercetare penală, atunci nu poate avea atribuții judiciare, nefiind un organ de urmărire penală, și nici nu poate exercita acte de urmărire penală, separat sau în colaborare cu procurorii. Implicit, nici nu poate strânge și administra probe referitoare la o cauză penală. Ca atare, nu reprezintă un organ de cercetare penală în sensul prevăzut de art. 30 din Codul de procedură penală, S.R.I. neavând calitatea de organ de urmărire penală și, prin urmare, nici competență în acest domeniu. În plus, organele S.R.I. nu sunt prevăzute de lege ca fiind organe de cercetare penală ca atare, acestea putând fi doar desemnate, când se apreciază oportun, organe de cercetare penale speciale, deși, potrivit art. 30 din Codul de procedură penală, numai organele de cercetare penală prevăzute în mod expres de lege pot efectua supravegherea tehnică reglementată de art. 142 alin. (1), iar

ofițerii de informații nu sunt prevăzuți în acest text de lege, fapt constatat și de Curtea Constituțională.

14. Așadar, Avocatul Poporului apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 aduce atingere prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la caracterul previzibil al legii, motivat de lipsa de reglementare a condițiilor și procedurii concrete potrivit căreia „organele S.R.I. pot fi desemnate organe de cercetare penală speciale”.

15. Totodată, Avocatul Poporului susține că art. IV pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 stabilește regula potrivit căreia „Organele S.R.I. nu pot efectua acte de cercetare penală, nu pot lua măsura reținerii sau arestării preventive și nici dispune de spații proprii de arest”, dar și excepția care permite organelor S.R.I. să fie „desemnate organe de cercetare penală speciale conform art. 55 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, conform prevederilor art. 57 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală”. Or, având în vedere că normele de competență sunt de strictă interpretare, iar acestea nu sunt prevăzute în corpul legii, ci sunt lăsate la latitudinea procurorului, care poate atribui sau nu organelor S.R.I. calitatea de organ de cercetare penală specială, este încălcat principiul legalității. Cadrul legal general care permite procurorului să dispună altor organe efectuarea supravegherii tehnice este determinat de dispozițiile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, organele de cercetare penală speciale constituind o categorie distinctă de cea a organelor de cercetare penală îndrituite să efectueze supravegherea tehnică.

16. Având în vedere caracterul intruziv al măsurilor de supraveghere tehnică, apreciază că este obligatoriu ca măsurile de supraveghere tehnică să se realizeze într-un cadru normativ clar, precis și previzibil, atât pentru persoana supusă acestei măsuri, cât și pentru organele de urmărire penală și pentru instanțele de judecată. În caz contrar, s-ar ajunge la posibilitatea încălcării într-un mod aleatoriu/abuziv a unora dintre drepturile fundamentale esențiale într-un stat de drept: viața intimă, familială și privată.

17. Mai mult, întrucât S.R.I. nu este organ de cercetare penală în sensul art. 30 din Codul de procedură penală și nici nu este menționat în vreuna dintre tezele avute în vedere de art. 142 alin. (1) din același act normativ, ofițerii de informații nu pot avea atribuții în urmărirea penală și, respectiv, a supravegherii tehnice dispuse de către procuror. În acest sens, menționează Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016.

18. În măsura în care intenția legiuitorului ar fi fost în sensul de a considera ca fiind organ de cercetare penală S.R.I., nu prevedea în mod expres interdicția acestei instituții de a putea efectua acte de procedură penală și integra textul de lege criticat în sistemul normativ pentru a evita paralelismul legislativ și a veni în conflict cu prevederile art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală. Întrucât legiuitorul nu a făcut acest lucru, s-a creat o situație de incoerență legislativă concretizată în dublarea unei reglementări referitoare la organele de cercetare penală competente să pună în executare supravegherea tehnică, în condițiile art. 57 alin. (2) teza finală, ceea ce demonstrează existența unui paralelism legislativ.

19. Așa fiind, apreciază că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 sunt neconstituționale din perspectiva existenței unui paralelism legislativ, prohibit de art. 1 alin. (5) din Constituție și art. 16 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

20. În continuare, Avocatul Poporului apreciază că legiuitorul nu a reglementat suficient de clar și precis cadrul în care organele de cercetare penală, respectiv ofițerii de informații pot efectua supravegherea tehnică dispusă de procuror, lipsa de